

half hours until nine and a half hours and the time of the small *minchah* is from nine and a half hours until an hour and a quarter remains of the day, and one must recite it by the time that the sun sets. (3) The time for the additional [*musaf*] prayer is after the morning prayer until seven hours of the day. One who recites it after seven hours, even though he has been derelict, has fulfilled his obligation,

because its time is the entire day.

מנחה גדולה משש שעות ומחצה עד תשע שעות ומחצה וזמן מנחה קטנה מתשע שעות ומחצה עד שישיאר מן היום שעה ורביע ויש לו להתפלל אותה עד שתשקע החמה: ג תפלת המוספין זמנה אחר תפלת השחר עד שבע שעות ביום והמתפלל אותה אחר שבע שעות אף על פי שפשע יצא ידי חובתו מפני שזמנה כל היום:

EMOR FOR TUESDAY

TORAH

אמור ליום שלישי

תורה

יכוין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי הה דשם ב"ן להשאר בו הארה מתוספת הגפש משבת שעברה

יא ועל כל נפש מתא לא ייעול לאבוהי ולאמיה לא יסתאב: יב ומין מקדשא לא

יא ועל כל-נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: יב ומן-המקדש לא יצא

(11) And he must not enter to any souls of dead people; he must not defile himself for his father or his mother. (12) He must not leave the Sanctuary, and

RASHI

(11) And [he must not enter] to any dead people — [i.e., “he must not enter”] the tent [or house, etc., wherein] the dead person [lies] (Torat Kohanim 21:28). ועל כל נפש מת — [This seemingly superfluous expression, rather than simply saying ועל כל נפש מת,] comes to include [the law that] a revi'it

[a “quarter” of a log] of blood [issued] from a dead person, defiles [the High Priest if he enters] into the tent [that contains that amount of the blood or more] (Sanhedrin 4a). **He must not defile himself for his father or his mother** — [Since the High Priest, unlike the regular priest (see verse 2 above), is forbidden to defile himself even for his parents, this seemingly superfluous statement here comes exclusively] to teach us that the High Priest is [nevertheless] permitted [to defile himself only] for a dead person for whom there is no one to attend to [his burial] (Torat Kohanim 21:28; Nazir 48a). (12) **He must not leave the Sanctuary** — i.e., the High Priest must not [leave the precincts of the Sanctuary in order to] follow the funeral procession [even of a relative] (Sanhedrin 18a). Furthermore, from [the continuation of] our verse here, [when it states “and he will not thereby desecrate the Sanctuary of his God,”] our Rabbis have learnt (Sanhedrin 84a) that a High Priest can officiate in the Holy sacrifices [even] if he is in the state of an onen [i.e., if his relative died

רש"י

(יא) ועל כל-נפש מת. באהל המת. נפש מת. להביא רביעית דם מן המת, שמיטמא באהל. לאביו ולאמו לא יטמא. לא בא אלא להתיר לו מת מצוה: (יב) ומן-המקדש לא יצא. (תורת כהנים, נזיר לז) אינו הולך אחר המטה, ועוד מבאן למדו רבותינו שבהן גדול מקריב אונן. וכן משמע: אף

יִפּוֹק וְלֹא יַחַל יֵת מִקֹּדֶשׁ אֶת
 דְּאֵלֹהֵיהּ אֲרִי כְּלִיל מִשַּׁח
 רְבוּתָא דְאֵלֹהֵיהּ עֲלוּהֵי אֲנָא
 יִי: יג וְהוּא אֲתָתָא בְּבִתְלִתְהָא
 יִסָּב: יד אֲרַמְלָא וּמִתְרַכָּא
 וְחַלְלָא מִטְעֵיָא יֵת אֲלֵין לָא
 יִסָּב אֲלֵהֶן בְּתִלְתָא מְעַמִּיָּה יִסָּב
 אֲתָתָא: טו וְלֹא יַחַל זְרַעֵיהּ
 בְּעַמִּיָּה אֲרִי אֲנָא יִי מִקֹּדֶשִׁיהּ:

וְלֹא יַחַל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵי כִּי נָזַר שְׂמֹן
 מִשַּׁחַת אֱלֹהֵי עָלְיוֹ אֲנִי יְדוּהָ: יג וְהוּא
 אִשָּׁה בְּבִתּוּלִיָּהּ יִקַּח: יד אֲלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה
 וְחַלְלָה זֹנָה אֶת-אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח כִּי אִם-
 בְּתוּלָה מִעַמִּיּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: טו וְלֹא-יַחַל
 זְרַעוֹ בְּעַמִּיּוֹ כִּי אֲנִי יְדוּהָ מִקְדָּשׁוֹ: ס

he will not thereby desecrate the Sanctuary of his God, for the crown of his God's anointing oil is upon him. I am the Lord. (13) He must marry a woman in her virgin state. (14) A widow, a divorcee, a woman who is desecrated or who has been profaned — he must not marry [any] of these. Only a virgin from his people must he take as a wife. (15) Thus he will not desecrate his offspring among his people, for I am the Lord Who sanctifies him.

RASHI

but has not yet been buried]. The following, therefore, is the meaning of our verse: Even if his father or mother died, the High Priest need not leave [his post at] the Sanctuary [for the funeral], but rather, he must continue his Holy Service. ולא יחלל את מקדש — [meaning: Even though the High Priest is in the state of an onen (see preceding Rashi),

nevertheless, his continued presence in the Sanctuary] does not thereby desecrate the Holy Service, for Scripture has permitted him [to perform the Holy Service under such circumstances]. However, [this Scriptural permission only applies to a High Priest, whereas] a regular priest who performs the Holy Service while he is an onen, indeed desecrates (Sanhedrin 84a). (14) וחללה זונה — [The terms here are not to be connected, in which case it would mean a חללה who is a זונה, but rather, it must be read as two separate items, וחללה and then זונה. Thus, חללה here refers to a woman] who was born from one who is unfit [to be married] to the priesthood (see Rashi verse 7 above; Torat Kohanim 21:34). (15) Thus he will not desecrate his offspring — [by marrying only a virgin.] However, if [a High Priest] does marry one of those [women listed in the verse as] being unfit [to marry a High Priest], his offspring from that woman are desecrated from the status of priestly holiness [and are permitted to defile themselves for the dead and may marry a widow or divorcee. (Nachalat

Yaakov)] (Torat Kohanim 21:34)

רש"י

אם מתו אביו ואמו, אינו צריך לצאת מן המקדש אלא עובד עבודה. ולא יחלל את מקדש. שאינו מחלל בכך את העבודה שהתיר לו הפתוב; הא בהן הדיוט שעבד אונן, חלל: (יד) וחללה. שנוודה מפסולי כהנה: (טו) ולא-יחלל זרעו. הא אם נשא אחת מן הפסולות זרעו הימנה חלל מדין קדשת כהנה:

PROPHETS Ezekiel 44

נביאים יחזקאל פרק מד

כה ועל מיתא דאנשא לא יעול לאסתאבא לא יעול לאסתאבא אלהין לאב ולאם ולבר ילברת לאח ולאחת דלא הות לגבר יסתאבון: כו ובתר דכותיה שבעא יומין ימנון ליה: כז וביום מיעליה לקודשא לדרתא גויטא לשמשא בקודשא יקריב חטאתיה אמר יי אלהים: כח ותהי להון לאחסנא חולק מותר קורבני חולקהון

כה ואלמת אדם לא יבוא לטמאה פי אם לאב ולאם ולבין ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: כו ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: כז וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני ידוה: כח והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לאתתנו להם בישראל אני אחותם: כט המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה:

ואחסנא לא תתנון להון בישראל מתנון דיהבית להון אינון אחסנתהון: כט מנחתא חטאתא ואשמא אינון יכלוניה וכל חרמא בישראל להון יהי:

(25) And for no human corpse shall they come to defile themselves, except for a father, for a mother, for a son, for a daughter, for a brother, and for a sister who has had no husband, they shall defile themselves. (26) And after his purification they shall count seven days for him. (27) And on the day that he enters the Sanctuary, into the Inner Court, to serve in the Sanctuary, he shall offer his sin-offering, says the Lord God. (28) It shall be to them for an inheritance, I am their inheritance; you shall give them no possession in Israel, I am their possession. (29) The meal-offering and the sin-offering and the guilt-offering they are to eat, and everything that is vowed to be banned in Israel shall belong to them.

RASHI

רש"י

(27) **And on the day that he enters the Sanctuary** — for the first time, to initiate himself into the service. **He shall offer his sin-offering** — This is the one-tenth of an eiphah [of fine flour]. (28) **It shall be to them** — the priesthood, for an inheritance. (29) **That is vowed to be banned in Israel**

(כו) וביום באו אל הקדש. תחלה להתחנף בעבודתו: יקריב חטאתו. זו עשירית האיפה: (כח) והיתה להם. הבהנה לנחלה: (כט) חרם בישראל. לשון הקדש:

— An expression of [hekdes] hallowed things.

WRITINGS Proverbs 27

כתובים משלי פרק כז

כב אין מחית ליה לשטיא

כב אם תכתוש את האויל | במכתש בתוף הריפות

(22) If you crush the fool in a mortar among grain with a pestle, his folly will

במכתשי בגו סיעתא ובאודרך
לא תעביר מניה שטיותיה:
כג מה דרעי אנת דע אפי ענד
ושים לבך על קוטיין: כד מטול
דלא לעלם היא אחסנא אף
שלם דרא לדרא: כה שבה
עמירא ואתחמי דתאה

בעלי לא תסור מעליו אולתו: כג ידע תדע פני
צאנך שית לבך לעדרים: כד כי לא לעולם חסן
ואם נזר לדור דור (קרי ודור): כה גלה חציר ונראה
דשא ונאספו עשבות הרים: כו כבשים ללבושה
ומחיר שדה עתודים:

ואתכנש עשבא דטורי: כו אמרי ללבושה וגדיא לתנודתך:

not leave him. (23) Know well the condition of your flocks; give your attention to the herds. (24) For riches are not forever, neither is a crown for generations. (25) When the hay is carried away and the grass is visible, and the grass of the mountains have been gathered, (26) there will be lambs for your clothing, and he-goats are the worth of the field.

RASHI

(22) הריפות — *The wheat crushed in a mortar.* בעלי — *This is a pestle.* (23) **The condition of your flocks** — *Always pay attention to them to determine what they need.* (24) **Riches** — *Money.* (25) **When the hay is carried away** — *When the hay is carried away in the days of Nissan.* **And the grass is visible** — *And the grasses are gathered to grow.* (26) **Lambs** — *Their shearings will be your clothing.* **The worth of the field** — *The he-goats will be worth to you as much as a field.*

רש"י

(כב) הריפות. חטים הנדוכין במכתשת: בעלי. הוא בכנא: (כג) פני צאנך. התבונן בהם תמיד מה הם צריכים: (כד) חסן. מומין: (כה) גלה חציר. בשנגלה החציר בימי ניסן: ונראה דשא. ונאספו עשבים לצמח: (כו) כבשים. גזותיהם יהיו ללבושה: ומחיר שדה. ישויו לך העתודים:

Mishnah Kiddushin, chapter 2

משנה קדושין פרק ב

(1) A man [at the outset] can [i.e., should] betroth [a woman] himself or [if he does not do so himself] through [appointing someone as] his agent. A woman may be betrothed through herself and through [appointing someone as] her agent. A man may give his daughter in betrothal [even] while she is a *na'arah* [— a girl from twelve years and one day for a period of six months] either himself or through his agent. One who says to a woman You are betrothed unto me with this date, you are betrothed unto me with this [other] one — if any one of them is worth a *perutah* she is betrothed; if not, she is not betrothed [since he said You are betrothed on each date each is an

א האיש מקדש בו ובשלוהו. האשה מתקדשת בה ובשלוהה. האיש מקדש את בתו כשהיא נערה בו ובשלוהו. האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו, התקדשי לי בזו, אם יש באחת מהן שוה פרוטה,

רבנו עובדיה מברטנורא

א האיש מקדש בו ובשלוהו. בו תחלה ואח"כ בשלוהו, שמצוה בו יותר מבשלוהו דכי עסיק גופו במצוה מקבל שכר טפי. וילפינן שלוחו של אדם כמותו מקרא, דכתיב (שמות י"ג) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל, וכי כל ישראל

individual act of betrothal requiring a *perutah*, if he says] [You are betrothed] with this one, this one and with this one — and all [the dates] together are worth a *perutah*, she is betrothed; if not, she is not betrothed. If [as he gives her each date] she eats them one by one, she is not betrothed unless [the last] one is worth a *perutah*. (2) [If a man says to a woman] you are betrothed unto me with this cup of wine and it is found to be honey, or of honey and it is found to be of wine, with this silver *dinar* and it is found to be of gold, or of gold and it is found to be of silver, on condition that I am wealthy and he is found to be poor, or poor and he is found to be rich, she is not betrothed. Rabbi Shimon says: If

he deceives her [monetarily] to [her own] advantage she is betrothed. (3) [If one says Be thou betrothed unto me] on condition that I am a priest. And he is found to be a Levite, or [on condition that I am] a Levite and he is found to be a priest, [on condition that I am] a *natin* [a descendant of the Givonites (see Joshua 9:17)] and he is found to be a *mamzer* or a *mamzer* and he is found to be a *natin*. [If one says Be thou betrothed unto me on condition that I am] a townsman and he is found to be a villager, or a villager and he is found to be a townsman; on condition that my house is near to the baths and it is found to be far, or far [from the baths] and it is found to be near; on condition that I have a daughter or a maidservant that [knows how to] braid [and comb] hair and he doesn't have, or on condition that I don't have [them] and he does; on condition that I have no sons and he does, or on the condition that I have sons

רבנו עובדיה מברטנורא

שוחסין, אלא מכאן ששלוחו של אדם כמותו: האיש מקדש את בתו כשהיא נערה. וכ"ש כשהיא קטנה. והאי דנקט נערה, אורח ארעא אשמועינן שאסור לאדם לקדש את בתו כשהיא קטנה עד שתגדיל ותאמר בפלוני אני רוצה: ואם לאו אינה מקודשת. דכיון דאמר התקדשי התקדשי, כל חד חוי קדושין באפי נפשיהו: עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה. האי אחת מהן לא מיתוקמא אלא באחרונה שבה, דכי אמר לה התקדשי לי בזו ובזו ובזו והיתה אוכלת אחת אחת, כל אותן שאכלה הוו מלוה גבה, וכי מטיא אחרונה שבה נגמרין הקדושין, אי אית בה שוה פרוטה הוה ליה מקדש במלוה ופרוטה, וקיי"ל המקדש במלוה ופרוטה דעתה אפרוטה ומקודשת. אבל אי לית באחרונה שוה פרוטה, אע"ג דיאכא בקמאי שוה פרוטה, כי מטי גמר קדושין הוה ליה מקדש במלוה, והמקדש במלוה אינה מקודשת: ב של זהב ונמצא של כסף כו'. דיאכא דניחא לה בהא ואיכא דניחא לה בהא: רבי שמעון אומר אם הטעה לשבח הרי זו מקודשת. לא פליג רבי שמעון אלא על שבח דממון, דמסתמא ניחא לה באותו שבח. אבל על שבח דיוחסין, כגון לוי ונמצא כהן, מודה רבי שמעון דאפילו הטעתו או הטעה הוא אותה לשבח אינה מקודשת, דלא ניחא לה בשבח מפני שמתגאה עליה. ואין הלכה כר"ש: ג שפחה גודלת. קולעת שער הנשים. פירוש אחר, דברנית ובעלת לשון, כמו שנאמר (יחזקאל ל"ה) ותגדילו עלי בפיכם: אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש כו'. דברים שבלב אינם דברים:

מקדשת. ואם לאו, אינה מקדשת. בזו ובזו ובזו, אם יש שוה פרוטה בכלן, מקדשת. ואם לאו, אינה מקדשת. היתה אוכלת ראשונה ראשונה, אינה מקדשת, עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה: ב התקדשי לי בכוס זה של יין ונמצא של דבש, של דבש ונמצא של יין, בדינר זה של כסף ונמצא של זהב, של זהב ונמצא של כסף, על מנת שאני עשיר ונמצא עני, עני ונמצא עשיר, אינה מקדשת. רבי שמעון אומר, אם הטעה לשבח, מקדשת: ג על מנת שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין, בן עיר ונמצא בן כרך, בן כרך ונמצא בן עיר, על מנת שביתי קרוב למרחץ ונמצא רחוק, רחוק ונמצא קרוב, על מנת שיש לי בת או שפחה גדלת ואין לו, או על מנת שאין לי ויש לו, על מנת שאין לי בנים ויש לו, או על מנת שיש לי

and he does not — in all these cases, even if she declares [afterward] it was my intention to become betrothed to him regardless [of the conditions], she is not betrothed [non-verbal intentions have no validity]. Likewise [the law is the same], if it was she who deceived him. (4) If he says to his agent Go forth and betroth to me so-and-so, in such and such a place, and he goes and betroths her elsewhere, she is not betrothed [he meant only at that place, since the people in that area, know him well and will speak only good about him to his betrothed (Tiferet Yisrael)] [however if he says ...] she is in such and such a place and he betroths her elsewhere she is betrothed [since, in the latter case, he is only, in fact, telling him where to find her and did not mean this as a condition to her betrothal]. (5) If he betroths a woman

on the condition that she has no [restrictions of] vows upon her and it is found that she has, she is not betrothed. If he marries her unconditionally and it was found she had vows upon her, she may be divorced without her *ketubah* [on the grounds that he does not wish to live with someone who takes vows] [if he betroths her] on condition that she has no blemishes and blemishes are found on her, she is not betrothed. If he marries her unconditionally and blemishes are found on her she may be divorced without her *ketubah*. All blemishes which invalidate priests [to perform at the altar], render women unfit [i.e., is considered a blemish]. (6) If he betroths two women with the value of one *perutah* or one woman with less than a *perutah's* worth, even if he subsequently sends [additional] gifts, she is not betrothed, because they were sent on account of the first betrothal [i.e., as presents to his bride and not as a new betrothal]. The law is likewise when a minor betroths [and sends gifts later on, as an adult]. (7) If one betroths a woman and her daughter or a woman and her sister simultaneously they are not betrothed [since it is prohibited to marry a woman and her daughter or two sisters if one does so in one simultaneous action; neither are valid] and it once happened to five women amongst whom two were sisters, that a man gathered a basket of figs which was theirs and which was of the seventh year [and were therefore, free, for him to take] and declared, Behold

רבנו עובדיה מברטנורא

ד והלך וקדשה במקום אחר כו'. דמראה מקום הוא לו. ואין זה תנאי: **ה תצא שלא בכתובה.** דאמר אי אפשר באשה נדרנית. אבל גיטא בעיא מספק כיון דלא פירש, דלמא דעתיה נמי אנדרניתו: **הפוסלים בכהנים.** מפורש בכתובות ודף עה: **ו סבלונות.** דורנות שדרך חתן לשלוח לארוסתו: **אינה מקודשת.** ולא אמרינן יודע היה שאין קדושו קדושין וגמר ושלה סבלונות לשם קדושין, אלא אמרינן מחמת קדושין הראשונים שלחו: **וכן קטן שקידש.** ושלה סבלונות משהגדיל: **ז אינן מקודשות.** דאמר קרא (ויקרא י"ח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור, בשעה שנעשו צרות זו לזו אין לך לקוחין אפילו באחת מהן. והוא הדין לכל שאר עריות שיש בהן כרת, שאין קדושין תופסין בהם:

ואין לו. ובכלם אף על פי שאמרה בלבי היה להתקדש לו אף על פי כן, אינה מקדשת. וכן היא שהטעתו: **ד האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה פלוגית במקום פלוגי והלך וקדשה במקום אחר, אינה מקדשת.** הרי היא במקום פלוגי וקדשה במקום אחר, הרי זו מקדשת: **ה המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים, אינה מקדשת.** כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים, תצא שלא בכתבה. על מנת שאין עליה מומין ונמצאו בה מומין, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין, תצא שלא בכתבה. כל המומין הפוסלים בכהנים, פוסלין בנשים: **ו המקדש שתי נשים בשוה פרוטה, או אשה אחת בפחות משוה פרוטה, אף על פי ששלה סבלונות לאחר מכאן, אינה מקדשת, שמחמת קדושין הראשונים שלה.** וכן קטן שקדש: **ז המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת, אינן מקדשות.** ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, ולקט אחד כלכלה של תאנים ושלחן היתה ושל שביעית היתה, ואמר הרי

all of you are betrothed unto me with this basket and one accepted it on behalf of all, the Sages ruled that the sisters are not betrothed. (8) If [a priest] betroths [a woman] with his portion, whether [it is of] the higher degree or lower degree of sanctity [since these meat portions do not belong to him, rather they belong to G-d Who entitles him to

eat from it, therefore], she is not betrothed; [if] with second tithe [the first tithe would go to the Levi, the second tithe must be brought and eaten in Jerusalem, or redeemed and the money used to purchase produce in Jerusalem], whether unwittingly or deliberately, he does not betroth [her]; these are the words of Rabbi Meir [he maintains that the second tithe is the property of G-d, Who gives permission to their growers to eat it in Jerusalem] Rabbi Yehudah says, If [he betrothed her with the second tithe] unwittingly, he has not betrothed [her]; if deliberately, he has [since one may redeem second tithes, we say this very action of betrothal automatically redeems the tithe]. [If one betrothed] with *hekdesh* [sanctified property belonging to the Sanctuary]: if deliberately, he has betrothed her [since if one uses *hekdesh* for ones own purposes it becomes profaned. Rabbi Meir maintains that even if one uses something of *hekdesh* on purpose it removes it from its holy status, therefore, the betrothal is valid] if unwittingly, he has not [since had he known it belonged to *hekdesh* he would have not have betrothed her using that item; we therefore say that it is a betrothal in error and not valid]; these are the words of Rabbi Meir. Rabbi Yehudah [holds just the opposite to be true: if one derives benefit intentionally from *hekdesh*, it does not lose its sanctity, only if one derives benefit unintentionally from *hekdesh* does it lose its sanctity and consequently he] says:

רבנו עובדיה מברטנורא

ושלהן היתה. שמעינן מהא מתניתין דהמקדש בגול ואפילו בגול דידה אינה מקודשת, ולא אמרינן מדיקבילתיה אחילתיה. מדקתני ושלחן היתה ושל שביעית היתה, משום דשל שביעית היתה שהפירות הפקר מש"ה הנשים מקודשות, אלא שאין אחיות מקודשות, אבל אם לא היתה שביעית הואיל ושלחן היתה לא היו קדושים תופסים באחת מהן. ודוקא בגול שלפני יאוש בעלים אמרינן דלא הוה קדושין, אבל המקדש בגול שלאחר יאוש קדושין קדושין. ושמעינן נמי שהמקדש בפירות שביעית מקודשת, ולא אמרינן אינן ממונו לזכות בהן, אלא כיון שזכה בהן ממונו הם לכל דבר. ושמעינן נמי שאשה נעשית שליח לחברתה, ואפילו במקום שנעשית לה צרה. ואע"ג דבכל עדות שהאשה כשרה לה אין הצרה כשרה לה, שליחותה מיהא כיון דעבדא עבדא. דהא הכא בקדושין הללו הן נעשות צרות ע"י זו שקבלתה, וקתני אין האחיות מקודשות, הא נבריות מקודשות. ומתניתין מתרצה בגמרא אליבא דהלכתא הכי, המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה, שתיהן כאחת אינן מקודשות. הא אחת מאשה ובתה, אחת מאשה ואחותה, כגון שאמר לשתייהן אחת מכם מקודשת לי ולא פירש לאיזו מהן מקדש, וקבלה אחת מהן הקדושין על ידי חברתה, או שתיהן קבלו קדושין כאחת, מקודשות, ושתייהן צריכות גט. ואם אמר הראויה מכם לביאה מקודשת לי, אינן מקודשות, דכל אחת מהן איכא לספוקה באחות אשתו ואין שום אחת מהן ראויה לביאה. ומעשה נמי בחמש נשים ובהן שתי אחיות ולקט אחד כלכלה של תאנים ואמר הראויה מכם לביאה תתקדש לי, ואמרו חכמים אין אחיות מתקדשות. הא נבריות שהיו ראויות לביאה, מתקדשות. אבל אם אמר כולכם מתקדשות לי, לא היתה שום אחת מהן מקודשת, דכי היכי דאין אחיות מקודשות כך אין האחרות מקודשות, היכי דאמר כולכם: **ח המקדש בחלקו.** שחלק עם אחיו הכהנים: **אינה מקודשת.** דכהנים משלחן גבוה קא זכו, ואמר קרא (במדבר י"ח) וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש, מה אש אין אתה

כלכם מקדשות לי בכלכלה זו, וקבלה אחת מהן על ידי כלן, ואמרו חכמים, אין האחיות מקדשות: ח המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים בין קדשים קלים, אינה מקדשת. במעשר שני, בין שוגג בין מזיד, לא קדש, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, בשוגג לא קדש, במזיד קדש. ובקדש, במזיד קדש ובשוגג לא קדש. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר,

If unwittingly, he has betrothed her [since the item lost its sanctity]; if deliberately, he has not. (9) If he betroths [a woman] with *orlah* [the first three years after a fruit tree has been planted, its fruit are *orlah* and prohibited (see Leviticus 19:23) or *kilayim* of the vineyard [i.e., if someone introduced seeds of another species into a vineyard it becomes prohibited to derive any benefit from the vineyard] or [if he betroths her with] an ox [which killed a human and therefore it is] condemned to be stoned [it is prohibited to derive any benefit from such an ox (see Exodus 21:28)] or [if he betroths her with] the calf which is to be beheaded [it is prohibited to derive any benefit from such a calf (see Deuteronomy 21)] or [if he betroths her with] a leper's bird-offering or a Nazirite's hair (see Numbers 6:5) or [if he betroths her with] the firstborn of a donkey [which was not redeemed with a lamb (see Exodus 13:13) or [if he betroths her with] meat [cooked] in milk or non-sanctified animals slaughtered in the Temple courtyard [it is prohibited to derive any benefit from all of the above therefore, these items are considered valueless and subsequently, do not have the minimum value of a *perutah* to effect betrothal, therefore] she is not betrothed. If he [transgressed and] sold them and betroths [her] with the proceeds she is betrothed [the

בשוגג קדש, במזיד לא קדש: ט המקדש בערלה, בכלאי הכרם, בשור הנסקל, ובעגלה ערופה, בצפרי מצורע, ובשער נזיר, ובפטר חמור, ובבשר בחלב, ובחלין שנשחטו בעזרה, אינה מקדשת. מכרן וקדש

רבנו עובדיה מברטנורא

משתמש בו אלא לאכילה, כך מתנות הללו לא תשתמש בהן אלא לאכילה, ובמעשר כתיב לה' הוא, בהווייתו היא: **רבי יהודה אומר מזיד קידש.** במעשר שני. הואיל ויוצא לחולין ע"י פדיון, והרי הוציאו לחולין ע"י קדושין הללו. ור"מ סבר לית דרך חלול בכך: **ובהקדש.** של בדק הבית: **מזיד קידש.** שכיון שידע שהוא הקדש והוציאו לחולין בכוונה, נתחללה קדושתו: **ובשוגג.** דלא ידע שהוא הקדש ולא ניהא ליה דלתחלל הקדש על ידיה, לא נתחללה קדושתו, ואינה מקודשת. ורבי יהודה סבר איפכא. והלכה כר"מ במעשר, ורבי יהודה בהקדש: **ט המקדש בערלה וכו' אינה מקודשת.** דכולהו איסורי הנאה ניהו. ערלה, דכתיב לא יאכל, אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע: **ובכלאי הכרם.** דכתיב (דברים כ"ב) פן תקדש, פן תוקד אשו: **בשור הנסקל.** דכתיב ביה (שמות כ"א) ולא יאכל את בשרו: **ובעגלה ערופה.** דכתיב ביה כפרה כקדשים, שנאמר (דברים כ"א) ונכפר להם הדם: **בציפורי מצורע.** דתניא, נאמר מכשיר ומכפר בפנים, אשמו של מצורע שהוא מכשיר אותו לאכול בקדשים, וחטאתו שמכפר, ושניהם נעשים בפנים. ונאמר מכשיר ומכפר בחוץ, מכשיר, צפרי מצורע שמכשירין המצורע לבא אל תוך המחנה, ומכפר, עגלה ערופה, שנאמר בה ונכפר להם הדם, ושניהם נעשים חוץ לעזרה. מה מכשיר ומכפר האמור בפנים, שהם אשמו וחטאתו של מצורע, עשה בו מכשיר כמכפר, דתרווייהו קדשים ניהו ואסורים בהנאה, אף מכשיר ומכפר האמורים בחוץ, שהם צפרי מצורע ועגלה ערופה, עשה בו מכשיר כמכפר להיות אסורים בהנאה. ומאימתי אסורין צפורי מצורע בהנאה, משעת שחיטה. והצפור השחוטה בלבד היא שאסורה בהנאה. ועגלה ערופה, ירדתה אל נחל איתן אוסרתה: **ובשער נזיר.** דאמר קרא (במדבר ו) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו, גדולו פרע שער ראשו יהיה קדוש: **ובפטר חמור.** נאמר בו (שמות י"ג) וערפתו, ונאמר בעגלה ערופה וערפו, מה עגלה ערופה אסורה בהנאה, אף פטר חמור אסור בהנאה. ואינו אסור בהנאה אלא אחר עריפה: **ובבשר בחלב.** נאמר ג' פעמים לא תבשל גדי בחלב אמו, אחד לאסור אכילה, ואחד לאסור הנאה, ואחד לאסור בשול: **ובחולין שנשחטו בעזרה.** דכתיב (דברים י"ב) כי ירחק ממך המקום וזבחת, ברחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח בקרוב מקום. יכול לא יאכלנו אבל ישליכנו לכלבים, ת"ל (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו, אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב חולין שנשחטו בעזרה: **מכרן וקדש בדמיהן מקודשת.** שאין לך דבר שתופס את דמיו להיות כמוהו אלא עבודה זרה ושביעית. עבודה זרה, שנאמר (דברים ו) והיית חרם כמוהו, כל מה שאתה מהווה ממנו הרי הוא כמוהו. ושביעית, שנאמר קודש היא, תופסת דמיה כהקדש. והו

money received does not retain the prohibition of deriving any benefit]. (10) If one betroths [a woman] with *terumot* [i.e., *terumah* and *terumat ma'aser*], tithes [either tithes given to the Levi or given to the poor], [priestly] gifts [i.e., the shoulder, two cheeks and the stomach (see Deuteronomy 18:3)], the water of purification [water into which the ashes of the red heifer was placed], and the ashes of purification [of the red heifer] she is betrothed, even if an Israelite [betrothed with *terumah* who had inherited it from a maternal grandmother who was married to a priest, his betrothal is valid].

רבנו עובדיה מברטנורא

עבודה זרה ושביעית שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין: **י המקדש בתרומות.** תרומה גדולה ותרומות מעשר: **ובמעשרות.** מעשר ראשון ומעשר עניו: **ובמתנות.** הזרוע והלחיים והקיבה: **ובמי חטאת.** ובמי אפר חטאת. וראוים למכרם לטמאים ליקח מהם שכר הבאה ושכר מילוי המים. אבל שכר הזאה ושכר קדוש, והוא נתינת האפר במים, אסור: **ואפילו ישראל.** הכי קאמר, ואפילו ישראל שנפלו לו תרומות ומתנות מבית אבי אמו כהן, שזכה בהם ויכול למכרם לכהנים, אם קידש בהם את האשה, מקודשת. ואפילו לא נפלו לו תרומות אלא טבלים שעדיין לא הורמו, הואיל ומורישו כהן היה עומד להרימם והתרומות שלו, וזה הישראל שירש אותם נמי יפריש מהם התרומה והיא שלו, ויכול למכרה לכהנים, דמתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמו:

Gemara Kiddushin 39b

גמרא קידושין דף ט:

Rav Tuvi bar Rav Kisna pointed out a contradiction to Rava: We learnt: He who performs one precept is well rewarded; hence, only if he [actively] performs it, but not otherwise. But the following contradicts this: If he sits and commits no transgression, he is rewarded as though he has fulfilled a precept! He said to him: There it means, e.g., that he was tempted but he successfully resisted it. As in the case of Rabbi Chanina bar Pappi, whom a certain matron urged [to immorality]. He pronounced a certain [magical] formula, whereupon his body was covered with boils and scabs [in order to resist her immoral demands], but she did something and he was healed. So he fled and hid himself in a bathhouse in which when [even] two entered, even in the daytime, they would suffer harm [from demons; yet he stayed there the night alone, and was not harmed]. The next morning the Rabbis asked him, “Who guarded you?” He replied, “Two imperial [armor] bearers guarded me all night [probably meaning, a special Providence watched over me].” They said to him, Perhaps you were tempted with immorality and successfully resisted? For it was taught, He who is tempted with immorality and successfully resists, a miracle is performed for him. “[Bless you the Lord, you messenger

רמי רב טובי בר רב קיסנא לרבא. תנן כל העושה מצוה אחת מטיבין לו עשה אין לא עשה לא. ורמינהי ישוב ולא עבר עבירה נותנין לו שכר כעושה מצוה. אמר ליה התם כגון שבא דבר עבירה לידו וניצול הימנה. כי הא דרבי חנינא בר פפי תבעתיה ההיא מטרוניתא אמר מילתא ומלי נפשיה שיחנא וכיבא. עבדה היא מלתא ואתסי. ערק טשא ברהוא בי בני דכי הוו עיילי בתרין אפילו ביממא הוו מיתזקי למחר אמרו ליה רבנן מאן נטרף אמר להו שני נושאי קיסר שמרוני כל הלילה. אמרו ליה שמא דבר ערוה בא לידך וניצלת הימנו דתנינן כל הבא דבר ערוה לידו וניצול הימנו עושין לו נס.

of Him:] You mighty in strength that fulfill His word, hearkening to the voice of His word.” (Psalms 103:20) E.g., Rabbi Tzadok and his companions. Rabbi Tzadok was summoned by a certain matron [to immorality]. He said to her, “My heart is faint and I am unable; is there anything to eat?” She answered him, “There is unclean food.” “What am I to deduce from this [from the fact that there is only unclean food available],” he retorted, “that he who commits this [immorality] may eat this [the former is as heinous as the latter].” She then fired the oven and was placing it [the forbidden meat] therein when he ascended and sat in it. Said she to him, “What is the meaning of this?” “He who commits the one [immorality] falls into the other [the fire of Gehenna],” was his reply. “Had I known that it is so heinous,” she said, “I would not have tormented you.” Rav Kahana was selling [work] baskets, when a certain matron made [immoral] demands upon him. Said he to her, “I will first adorn myself.” He [thereupon] went up and hurled himself down from the roof, but Eliyahu came and caught him. “You have troubled me [to come] four hundred parasangs,” he reproved him. “What caused me [to do it],” he retorted; “is it not poverty [which forced me to go hawking baskets among women]?” So he gave him a *shifa* [a utensil] [full] of golden Dinars.

(תהלים קג) גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו כגון רבי צדוק וחביריו. רבי צדוק תבעתיה ההיא מטרוניתא אמר לה חלש לי ליבאי ולא מצינא. איכא מידי למיכל. אמרה ליה איכא דבר טמא. אמר לה מאי נפקא מינה דעביד הא אכיל הא. שגרת תנורא קא מנחא ליה. סליק ויתיב בגויה. אמרה ליה מאי האי אמר לה דעביד הא נפיל בהא. אמרה ליה אי ידעי כולי האי לא צערתיך. רב פהנא הוה קמזבין דיקולי תבעתיה ההיא מטרוניתא אמר לה איזיל איקשוט נפשאי סליק וקנפיל מאיגרא לארעא אתא אליהו קבליה. אמר ליה אטרחתן ארבע מאה פרסי אמר ליה מי גרם לי. לאו עניותא יבה ליה שיפא דדיגרי:

זוהר אמר דף צ ע"א

רבי חי'א פתח (שופטים ח) יי בצאתך משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו. תא חזי וכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי דקדשא בריד הוא אתרעי בהו ואינון מתדבקין ביה ואקרונ קדישין עם קדוש. וכן עד דסליק לון לדרגא עלאה דאקרי קדש דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואתה כמה דאוקימנא דהא ישראל מתמנא יומין מתדבקין ביה בשמיה ורשימין בשמיה ואינון דיליה כמה דאת אמר (שמואל ב ו) ומי כעמד פישראל גוי אחד בארץ ועממין לא מתדבקין ביה ולא אזלין בנמוסיה ורשימא קדישא אעדיאו מנייהו עד (דצ"א עב) דאינון מתדבקין בסטרא אחרא דלאו קדישא ותא חזי בשעתא דבעא קדשא בריד הוא למינב אורייתא לישראל זמין בה לבני עשו אמר לון בעאן אתון לקבלא אורייתא. בההיא שעתא אתרגיות ארעא קדישא ובעא לאעלא לנוקבא לתהומא רבה. אמרה קמיה מארי דעלמא פסטרד דהדווה (ס"א דעלמא) תרי אלפי שנין עד לא אתברי עלמא קלמינא קמי (נ"א קלמינא גו נ"א תודמן קמי) ערלין דלא רשימן בקיומד. אמר לה קדשא בריד הוא כרסניא כרסניא ייבדון אלף אומין בוותיהו וקימא דאורייתא לא זודמן קמיהו הדא הוא דכתיב יי בצאתך משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה ודאי בגין דאורייתא לא אתיהיבת (בגין דאיהי קדישא) אלא למאן דאית ביה קנימא קדישא ומאן דלית אורייתא למאן דלא אתגזר משקר בתרי קנימי משקר בקנימא דאורייתא ומשקר בקנימא דצדיק וכנסת

ישראל. דאורייתא להאי אתר אתיהיבת וְלֹא לְאַחֲרָא. רבי אבא אמר מְשַׁקֵּר בְּתַלְתּוּ דּוּכְתֵי עֲלֵאֵי מְשַׁקֵּר בְּתוֹרָה מְשַׁקֵּר בְּנְבִיאִים מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בְּתוֹרָה דְּכַתִּיב (דברים ה) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגוֹמֵר. מְשַׁקֵּר בְּנְבִיאִים דְּכַתִּיב (ישעיה נד) וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יִי אֵינּוֹן לְמוֹדֵי יִי וְלֹא אַחֲרָא וְכַתִּיב (שם ה) הַתּוֹם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי אֵינּוֹן וְלֹא אַחֲרָא. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים דְּכַתִּיב (תהלים עח) וְיָקָם עֲדוּת בִּינְעֻקֵּב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל וְכַתִּיב (שם קב) אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ מֵאֵן צְדִיקִים דָּא צְדִיק וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל דְּמֵאֵן דְּלֵא אַתְּגִזֵּר וְלֹא עֵאל בְּקִיּוּמָא דִּילְהוֹן לֹא יוֹדוּן לְשִׁמְיָא קְדִישָׁא דְּהֵיא אורִיתָא. אָמַר רַבִּי חֵינַי כִּינּוּן דְּאַתְּגִלִּי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי לְמִיחַב אורִיתָא לְיִשְׂרָאֵל שְׂכִיבַת אַרְעָא וְתַבַּת בְּנִיחָא דְּהָא הוּא דְּכַתִּיב (שם עז) אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְמָה. תָּא חֲזֵי בְּרַ נֶשׁ דְּאַתְּגִלִּי לֹא אַתְּמָנָא עֲלֵיהּ חֵילָא דְּלַעֲיִלָא עַד דְּאַתְּגִזֵּר כִּינּוּן דְּאַתְּגִזֵּר אַתְּעַר עֲלֵיהּ (רוחא) אַתְּעַרוּתָא דְּרוּחָא דְּלַעֲיִלָא זְכִי לְאַתְּעַסְקָא בְּאורִיתָא אַתְּעַר עֲלֵיהּ אַתְּעַרוּתָא וְתִיר זְכִי וְעֵבִיד פְּקוּדֵי אורִיתָא. אַתְּעַר עֲלֵיהּ אַתְּעַרוּתָא וְתִיר. זְכִי וְאַתְּנָסִיב זְכִי וְאוֹלִיד בְּנִין וְאוֹלִיף לֹון אַרְחוּי דְּמִלְבָּא קְדִישָׁא הָא כְּדִין הוּא אָדָם שְׁלִים. שְׁלִים בְּכֻלָּא:

Yosef Le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sefer Chasidim Chapter 28

ספר חסידים סימן כח

This is the teaching to be followed by one who repents with all his heart, soul, and strength, so that he will be attached to his Creator. Regarding any sin that comes to his hand, he should think that if, God forbid, it were decreed that he must change his religion, he would allow himself to be killed for the sake of the unity of God. If he would suffer this difficult thing, which he could not survive, for the sake of God's unity, then any sin would be so much easier for him to banish from his thoughts. And immediately when a person comes to purify himself, he is helped from Heaven. If during his prayers a man is preoccupied about some woman, or other improper thoughts, he should press the balls of his toes into the ground and lean his weight on them without any support of a wall. Doing this will rid him of those thoughts. If a man is in the bathhouse or in

זאת תורת השב בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו להדבק בבוראו ועל כל עבירה ועבירה שתבא לידו יחשוב חס ושלום אם גוזרים עליו המרה יהרג על יחוד ה'. וכי זה דבר הקשה שלא יוכל לעמוד בו יסבול עבור יחוד שמו אז כל עבירה יקל עליו להעבירה ממנו ומיד בשאדם בא ליטהר מסייעין לו מן השמים. ואם ירהר אדם באשה אחת בתפלתו או בשאר הרהורים ינעוץ גודלי אצבעות ידיו בארץ ויתלה גופו עליהן ואל יסמוך בכותל וזה הדבר יבטל ממנו הרהורים. ואם אדם במרחץ או במקום הטינופת ואהבת אשה נכנסת בלבו או עוברת לפניו ירהר בדברי תורה כי דברי תורה יפים לטהר הלב מיצר הרע ואף על פי שבכל מקום מותר להרהר חוץ מבית המרחץ ובית הפסא להפריש אדם מן העבירה מותר. וימנע אדם עצמו מלבא לידי קרי

an unclean place and thoughts about the love of a woman enter his heart, or if she passes before him, he should think about words of Torah, because words of Torah are beneficial for purifying the heart from the evil impulse. Even though it is permitted to think about Torah everywhere except in a bathhouse or a lavatory, nonetheless in order to remove a person from sin it is permitted there, too. A man should prevent himself from coming to a seminal issue

and from drinking wine more than is proper, because it takes hold of his heart and removes him from following God. As it says, “Harlotry, wine, and new wine take away the heart.” (Hosea 4:11) If a sin presents itself to a person, he should pray with all his heart to his Creator, that He should save him. When suffering comes upon a person, he fasts, cries, and pleads before his Maker. All the more so should one pray to his Creator to save him from sin, so that he not acquire a prosecutor for the day of judgment. For all the sins that a person committed in this world, every one of them winds itself around him and leads him to the day of judgment. As it says, “The paths of their way wind.” (Job 6:18)

Practical Law:

Rambam, Laws of Prayer, Chapter 3

(1) Even though the evening prayer is not an obligation, if one recites it, its proper time is from the beginning of the night until dawn breaks. The time for the concluding [*ne'ilah*] prayer [formerly recited on any public fast day and now recited only on Yom Kippur] is [the amount of time needed] so that one can complete it immediately before sunset. (2) One who recites a prayer before its time has not fulfilled his obligation, and he must recite it again in its proper time. In difficult circumstances, if one recited the morning prayer after the break of dawn, he has fulfilled his obligation. One may recite the evening prayer of the Sabbath night [on Friday] before sunset. So too, one may recite the evening prayer of the end of the Sabbath, on the Sabbath. Since the evening prayer is optional, we are not exacting about its time, as long as one recites the *shema* in its time, after the stars come out. (3) Anyone for whom the time of a prayer passed without his praying, if [he neglected to pray] deliberately, he has no remedy and does not compensate for it. If [he did it] erroneously, or if he was prevented or preoccupied, he compensates for that prayer during the prayer immediately following it. First he recites the prayer for which it is the proper time, and then the compensatory prayer.

מְלִשְׁתוֹת יַיִן יוֹתֵר מִן הָרְאוּי מִפְּנֵי שְׁהוּא לִוְקַח אֶת לִבּוֹ וּמְסִירוֹ מֵאַחֲרֵי ה' שְׁנֹאמַר (הושע ד) זְנוּת יַיִן וְתִירוּשׁ יִקַּח לֵב וְאִם בָּאת עֵבִירָה לִידוֹ יִתְפַּלֵּל בְּכָל לְבוֹ לְבוֹרְאוֹ שְׂיִצְיִלְנוּ. וּמָה בְּשִׁבְאֵין יְסוּרִין עַל הָאָדָם יִצוּם וַיִּבְכֶּה וַיִּתְחַנֵּן לְיוֹצְרוֹ כֹּל שִׁפְן שְׂיִתְפַּלֵּל אָדָם לְבוֹרְאוֹ לְהַצִּילוֹ מִן הָעֵבִירָה וְלֹא יִקְנֶה אָדָם לְעַצְמוֹ קְטִיגוֹר לְיוֹם הַדִּין. כִּי כָל הָעֵבִירוֹת שְׁעֵבֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּל אַחַת וְאַחַת מְלַפְּפֹתוֹ וּמוֹלִיכֶתוֹ לְיוֹם הַדִּין שְׁנֹאמַר (איוב ו) יִלְפְּתוּ אַרְחוֹת דְּרַכְבָּם:

הלכה

הרמב"ם הלכות תפלה פרק ג

א תפלת הערב אף על פי שאינה חובה המתפלל אותה זמנה מתחלת הלילה עד שיעלה עמוד השחר. ותפלת נעילה זמנה כדי שישלים אותה סמוך לשקיעת החמה: ב המתפלל תפלה קודם זמנה לא יצא ידי חובתו וחוזר ומתפלל אותה בזמנה. ואם התפלל תפלת שחרית בשעת הדחק אחר שיעלה עמוד השחר יצא. ויש לו להתפלל תפלת ערבית של לילי שבת בערב שבת קודם שתשקע החמה. וכן יתפלל ערבית של מוצאי שבת בשבת לפי שתפלת ערבית רשות אין מוקדקין בזמנה ובלבד שיקרא קריאת שמע בזמנה אחר צאת הכוכבים: ג כל מי שעבר עליו זמן תפלה ולא התפלל במזיד אין לו תקנה ואינו משלים. בשוגג אם שהיה אנוס או טרוד משלים אותה תפלה בזמן תפלה הסמוכה לה ומקדים תפלה שבזמנה ואחריה מתפלל את התשלומין: